

komme til at hvile paa Eiendommene, og at Krigsvæsenet eller Staten kan gjøre Forbring paa en Deel af disse private Eiendommers Værdi; naar Forholdene forandre sig saaledes, at man kan give Eierne fuld Frihed til at bebygge deres Terrain, saa kan man jo ganske rolig lade Sagen hvile til dette Tidspunkt. Den omtalte Paragraph giver det derfor virkelig Udseende af, at man kunde have tænkt som saa: Væder os, medens dette Tryk hviler paa Eiendommene, købe dem, saa kunne vi købe dem for billig Priis; senere, naar de Forhold, der have medført Indskrænkningen, ere faldne bort, kan maaskee den Anskuelse gjøre sig gjældende, at Eiendommene ere Mere værd, og saa kan man ikke faae dem for saa godt Kjøb. Det er i Virkeligheden ikke blot som Jurist, men ogsaa som Medlem af denne Forsamling noget uhyggeligt for mig at skulle give min Stemme for en Lov, der har et saadant Udseende; men jeg vil naturligvis meget gjerne troe, at den Tanke ikke har staaet klar for Bedkommende.

Hvad angaaer det andet Punkt i Lovforslaget, om Erstatningen, skal jeg ikke udtale mig videre derom; det er jo vel sagtens et Spørgsmaal, hvorom der kan være forskellige Meninger, og jeg skal i dette Dieblik saameget mindre gaae nærmere ind derpaa, som jeg ikke i den Grad er inde i alle de Forhold, som i den Henseende kunne komme i Betragtning, at jeg turde driste mig til at udtale nogen afgjærende Mening; men dette Punkt er ganske vist Noget, som bliver af underordnet Betydning, dersom man vil ændre Lovforslaget i den Retning, som jeg tidligere tillod mig at anbefale, og hvorfor den sidste ærede Taler, Rigsdagsmanden for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (E. C. Larsen) udtalte sig, nemlig at lade Spørgsmaalet om de Paagjældendes Retssikring, hvad Servitutets Betydning angaaer, være aabent.

Schovelin: Den ærede sidste Taler har ligesaavel som den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning) fremhævet, at naar det var Hensigten med Loven at skaffe Hovedstaden en hensigtsmæssig Udvidelse, saa maatte Sagen være bragt frem paa den Maade, at Kjøbenhavns Communalbe-

sthyrelse havde stillet et Forlangende derom. Der foreligger jo her vel ikke et Forlangende, men et Samtykke fra Communalbestyrelsen, og at Sagen har faaet denne Stilling, synes mig at være ganske naturligt. Jeg kan meget godt forstaae, at Kjøbenhavns Communalbestyrelse ikke har fundet Anledning til at rejse Spørgsmaal om Nedlæggelsen af de nuværende Voldbæ, og dersom et saadant Forlangende var kommet fra Communalbestyrelsen, troer jeg, at det meget bestemt vilde være blevet afviist fra Krigsministeriets Side; Communalbestyrelsen har altsaa maattet vente til det Dieblik, da Regeringen viste sig tilbøjelig til at gjøre dette Skridt, og da har Communalbestyrelsen tiltraadt det, fordi den fandt det hensigtsmæssigt — dette mener jeg maa fuldkommen træde istedetfor et Forlangende fra Communalbestyrelsen om denne Sag. Den ærede sidste Taler meente dernæst, at der i den ærede Indenrigsministers sidste Foredrag var steet den Overgang, at, efterat han først havde anført Udvidelsen af Kjøbenhavn som Lovens Hensigt, havde han senere yttret, at denne Sag var fremkommen af Hensyn til Udskiftningen; men det er jo aldeles det Samme, det er ikke to forskellige Betragtninger. Naar man vil, at Grundene indenfor Søerne skulle benyttes til Hovedstadens Udvidelse, maa man ogsaa ville, at ethvert Stykke Grund faaer een Eier; nu er der saa at sige to Eiere, nemlig en saakaldet Eier og en Meieier, som er Krigsministeriet; paa denne Maade er der, som sagt, to Eiere, men saalænge det Forhold bevares, kan Terraintet ikke benyttes til Hovedstadens Udvidelse; Udskiftningen maa nødvendig foregaae først. Udvidelsen er ikke Noget, der staaer for sig, og Udskiftningen Noget for sig, men de maa nødvendig følges ad. Den ærede sidste Taler yttrede dernæst, at han ikke kunde indsee, hvorfor denne Lov i dette Dieblik var bleven forelagt for Rigsdagen; ja, det er ganske vist, at de paatænkte Love, som staae i Forbindelse hermed, nemlig om Nedlæggelsen af Voldene og om Opførelsen af andre Fæstningsværter, gjerne først kunde have været forelagte Rigsraadet, men saa vilde det Spørgsmaal upaatvivlselig være fremkommet der: Hvorfor er denne Sag ikke bleven forberedt ved Fore-